

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ótthasos petitorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint azelőtt több
izből hirdetés, akkor szerinti a
legelőbb árt.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
80 kr.
„Nyilatkozat”-on megjelölt közlemény
minden petitor 15 kr.
Nér- vagy bémontentől beküldött
kéziratok nem vételnek tekintetbe. —
Ugyanint kézi iratok nem adhatók
vissza.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Égy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5. Egy év szám. — 5.
Előfizetési pénz s minden közlemény:
10-piac, VESEY-ház, földmész a szer-
kesztőségbe bémontent küldendők.
Előfizetési helyben:
TELEGDI K. LAJOS és íg. CSATHY
KAROLY könyvkereskedésben a
szerkesztőség mellett a postahiva-
talok után.

Debreczen, okt. 13.
A politikai korrupciónak ragályként
terjedtségéről beszélnek mindenütt.
Egyik a haza testén, melynek ha gát
nem vettük, elharapódik annyira, hogy
századok leundok szükségessége, misze-
nt a romlottságtól megtisztításuk a
nemzetet s a nemzetek. A főtül áradozik
haj: ez tiszta igazság. Fényes tanu-
nyomása a jelenkor s az ebben élő fe-
l nemzetnek, kik a multak példáján,
mely szerint a nemzetet semmivé tenni
csak egyidőre lehet, nem okulva: any-
gyra súlydelek, hogy tisztátalan szándék-
kírívó színekben jelenkezik a társa-
alom minden rétegében.
Hova lett a magyar jellem s a ha-
szerepet dicős erénye, mely csak nem
is a nemzet nagyjai számára meg-
adandó utódo előtt az emléket, a
maradandó tiszteletet?

Az erények utjáról már régen letér
magyar kormány, s a 67-iki közösügy
szaból kiáradott siralmas helyzet, oly-
kapott teremtetek e honban, — mely-
ak kevés idő még — olyanira megvál-
tatja színet, kiszívja erejét e népek,
egy nem fogunk ráismerni a hajdan
és magyarra. De hát az apahia rette-
tes erőt vett mindenkin; látjuk a bajt,
nem igyekszünk azon segíteni. Elfűs-
szellettünk szemléljük, hogy évről-évre
annyira gyöngítik az életérőt a nem-
zet belszereiben, s mennyire igye-
nek külfolyásokkal saját szabad-
sárukatra főnyit szerzeni, hogy fel-
erülk mindazon meglovó intézményei-
nyek, melyek az egyéni szabadság eszméjén
alapulnak, s melyeknek sarkpontja szá-
szós törvényeinkben megerősíték.
Szemléljük csak, s felsőhajunk; ta-
elvezeszt az erős akarat mellől a
terfő látva, hogy ezen minden bajokba
harmányozott nemzetet az elemi csás-
sát is pusztítják?
Kormányunk s annak feje Tisza
Elmán mitem törődik mindazzal, a mit
ez az országában, mint azonkívül
nyárest szeme elé tárnak: a nemzet in-
gyárest. Saját körében az aljasság any-
ra ellepte a talajt, hogy ennél mást
használt sem óhaját már; a hazugsághoz,
a rut szinleléshez hallérzékei annyira
szűszeltek, miszerint igaz őszinteséget
szándékot másnál fel nem tételez. A
nemzet vagyona s becsülete bitang jószág-
nak tartatik, melyet kénye kedve szerint
szeg a saját maga teremtet creaturái
al fosztogatni; s kormányzati élete
szeg is szivós, az elkövetett bűnöket még
nem követi bűnhődés! Valóságos isten-
sitora, kit büntetni küldött a minden-
sors e népre. De melyek a bűnök, mik
büntetést igényelnek?

Hacsak bűnök nem tartják ezen új-
sori Messiások a nemzetet a multban
szűszeltek s az egész nyelvt világ előtt
büntetést arattot vitézségét.
Avagy gyvaságáért bűnhődik ha-
nak népe, melyet a romlottság jelen ko-
sában oly elkárhoztatandó példaként ta-
nult? Akkor bűnhődjék, mert jobb sorsra
nem érdemes.
Egyeseknek lehet joga saját vagy-
sárukat belátásuk szerint rendelkezni; de
egy nemzeteknek, a reája örökségként

Deési kiállítás.
— Saját tudósítónktól. —
Deés, okt. 9.
Minden jel arra mutat, hogy kiállításnak
kal nem fogunk kudarcot vallani és némely
terjesztett híre az a megjegyzésem, hogy tel-
kin az előleket: absurdum ilyet csak fel-
is tenni.
Már mai napig, annyi kiállítandó tárgy
érkezett, hogy aligha volt annyi S.Sz. Győr-
gyön. Olvasra s.-sz. győrgyi tudósítókat, hang-
súlyozzuk, hogy ez nem szolgál örömrünk,

„DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.
Mert hogy az elején kezdjem, pár évvel
ezelőtt a fenekesi uradalomban voltam alkalm-
ma, mint számfeletti gyakornok.
Ugyanott volt kulcsár Ernesztin is, az
én szerelmem szomorú emlékeztető hősnője.
Hogy Ernesztin szép lett volna, azt csak
egyetlen halandó merse állítani, egy legatus s
az is holtértező volt már, midőn ennire ve-
temedett.
Areza ugyanis sötét volt, mint a jőféle
kordorány, pedig téglától kente rá a „Ravis-
sante”-ot s Pompadour asszony örök ifjúság-
gal biztató pástáját; azonban hasztalan, —
a hiehet bórtraffiniosz szerek nyomorult nyel-
sőségnek bizonyultak rajta, ugyanúgy, hogy
még sürkének se látam egyszer-nél többet s
akor is egy listes ládából hűtőkik, miklybe
beleesett. De ezzel még könnyen meg lehetett
bacátkozni, hanem annál több szó fért ábráz-
tának simaságához, levő az oly rázócsot, mint
a lábtty, melyben a deli szuszter lognyon fessit
ünnepi alkalmakkor. Különböz arozának söté-
tőségét bőséges mártékban kárpótolta nála s
ornak veressége, mely azonfelül még jobbról
meg balról is, egy-egy szemölcsé közé volt
ékelve, mintha a jó természet arról akart volna
gondoskodni, hogy meg ne szűszeljen onnan,
miután anélkül is meglehető mostohán volt

hagyott, s az utódoznak régi fényében
átadandó hazát, nincs jogában sem meg-
csönkítani, sem azt tiszta zománecztól
megfosztani engedni. E korról korra
szálló örökség szent és sérthetetlen, s a
kéz, mely annak megrontására törekszik
szentségtelen. A késő utódo atka ennél-
fogva nem csupán azokat fogja illetni,
kik ez örökséget feldúlták, régi alakjá-
ból kiforgatták, hanem azokat is, kik
elég gyávák voltak megvédeni nem tu-
ni a vagyont, mely reájuk csak őrizetül
bizottot.
Ily fogalmakkal a hazáról befejez-
zük elmélkedésünket, melyet a minden-
oldalról tornyosuló részfelelgek küszö-
bön levő vihara, kormányunk rossz gaz-
dálkodása, népiünk folytonos elszegénye-
dése s mindinkább hangos panasza mon-
dott tollunkba.
Minden baj a főtül ered; ott igye-
kezzük megkísérelni a gyógyítást gyor-
san s hathatósan, mivel a késedelem és
halasztás a nemzettest végtagjainak gyó-
gyithatatlan zsbibadását fogja okozni.

**A függetlenségi párt inségügyi bizott-
sága a fenyegető közeget folytán, nem pártsem-
póntból, hanem közeletességéből kifolyólag, s
a kormány sarkalása czéljából egy felhívást
böcsötött ki, melyben felkéri egy a most haza-
tért képviselőket, valamint általában az elvtárs-
sákat, sőt mindazon hazafákat, kik a bizott-
ságot fenyegető törekvéséket méltányolják, hogy az or-
szág különböző vidékeiről, nevezetesen az elemi
késleletek állapotáról s a főnálló birtokviszo-
nyokat fenyegető veszélynek mibenlétéről mi-
nőbnyeb s pontosabb adatokat beküldeni s
a fenyegő veszélynek elhárítására a helyi kö-
rülmenyekhez képest sikeresnek ígérkező gyor-
korlati eszközök iránti nézeteket, az ország-
gyűlési függetlenségi kör” czime alatt bekü-
ldeni sziveskedjenek.**

Ismét miniszterválság van kilátásban
Ausztriában. Belsőhit érdemlő irásból je-
lentik, hogy Stremayer miniszter állása meg van
ingavira. Ressortjában több oly hivatalnok nerez-
tet ki, ki a kabinet elégszűtséget keltezték
fel. Stremayer valószínűleg igen közel időben
fogja demissióját kérni.
— Az angol-afghán badjárat. A Kabul
ellen nyomuló angol hadsereg helyzete magle-
hetős veszélyesnek látszik, és az ellenállás ma-
gyobb, mint az angolok eleinte hitték, mint-
hogy az egész lakosság igen fel van ingerelve
az angolok, meg Jakub khán ellen, ki az an-
golkok táborába menekülése által mindenesetre
bonyolultabbá tette az afghán kérdést. S az is
baj lesz az angolokra, hogy ha őt visszahelye-
sítjék trónjára, nagy haderőt kell készen tar-
niok támogatni. Másrészt mégis — tekintet-
tel az orosz konfliktus lehetőségére — egy-
előre legalább nem fogják a meghódított ter-
ületet maguk részére tartani, az bizonyos. A
későbbi fejleményeket pedig bajos volna előre
látani.

Deés, okt. 9.
Minden jel arra mutat, hogy kiállításnak
kal nem fogunk kudarcot vallani és némely
terjesztett híre az a megjegyzésem, hogy tel-
kin az előleket: absurdum ilyet csak fel-
is tenni.
Már mai napig, annyi kiállítandó tárgy
érkezett, hogy aligha volt annyi S.Sz. Győr-
gyön. Olvasra s.-sz. győrgyi tudósítókat, hang-
súlyozzuk, hogy ez nem szolgál örömrünk,

ollára s tekintetben. Semei aprók és sárgák
vallának; fakó ajkaira pedig sötét buja. s-féle
nyelvérdő borult, mely azonban a gyakori
pihülés következtében, útsere erdőknek is be-
illett volna. Végül vállban vaskos, kebelben
trabális, derékban pedig széles volt.
Ereinek számából rendszeren csak huzat
vallott be, amit — tekintve a nők szokásos
skrupulózitását é téren. — megbocsátottam
neki, de különben is innen kellett lennie még
a negyvenen.
Az ostoba előítéletekkel mitem törő-
dött; s így kőmegborákozásra nyitlan czi-
gareltetett, utokba pedig tubákokt, sőt még
osibukozott.
Ép oly keressé volt skrupulózus ideáljai
megvalósításában. Szakadatlan sorban osztoz-
tak szíván: egy nyalka borbóly legény, a cseh
gépész kamazs fia, az urasági hajdu, kertész
és írnök, a szidő bába kikapó férje, a fiatal
rektor, s valahányszor csak alkalmá nyilt fáj-
dalmas sobjak kisérőtevése dícsékedett el egy
barna jogásról és szőke hadugyról, a kik
duellálást akartak miatta. Ezenek kívül jó ba-
rátságban élt még az urasági káplánal is, egy
körülbelül negyvenes kapuzsinással, ki folyvást
gyomor katarhustban szenvedett, s e jó barát-
ság lassanként oly bensővé fejlődött, hogy

magyarul sem megy, vagy csak nagy nehezen
még keressé észlelhető rajta a haladás jele,
ugy hogy végkövetkezményképen az ilyen fő-
lgy magyar félig német gyermekek legtöbb
esetben a tovább képzésre alkalmatlanoknak ta-
llátatván szülei és tanítói egyhangú véleménye
szerint — az iskolából kivételnek a művelődés
jótéményétől megfosztatnak.
Ily drágán fizeti meg a magyar ember
egynehány kétes értékkel bíró német mondat-
nak az árát.
Ismerünk egy 16 éves fiatal embert, ki
csékély nyelvképessége miatt — a német
nyelvet semmiképen nem bírta megtanulni, ug-
y hogy az iránt formulázható legesekélyebb
igényeknek sem felelt meg. Atyja ki minden
áron óhajtott, hogy fia németül beszéljen, el-
küldé egy nagy intelligens német városba hol 3
évig tartózkodott. A nagy költségeket nem
említve, a külföldön 3 évig lakó ifju annyit
sajátított el gyakorlati uton a német nyelvből
hogy gépig beszélt, de ezen nyelvtanaró mű-
tét után nem bírt annyit képességgel, hogy vagy
a magyar vagy a német előadási nyelv mellett
a tudományokban tovább haladhasson volna. A
magyar nyelvet ugy beszélte mint egy idegen
ajku, ki azt mint másodrendű nyelvet elsajá-
tította, a németet csak tőri, izni nem tud, sem
magyarul sem németül. Ezen ifju tehát azt a
kis gyakorlati jártasságot, a mit 3 év alatt a
német nyelvből szerzett, nagyon drágán részint
a magyar nyelv rovására, részint a továbbhal-
adás lehetetlensége árán, vásárolta meg.

BUDAPESTI HIREK. — Egy párisi ké-
pés lap szerkesztőségétől levél érkezett itteni
megbízottjához, melyben az illető felkéri, hogy
a magisztrati Arrogant-ünnepeknek közremű-
ködött magyar művésznők és művészek arcké-
peit szereze s. A francia lap e művészek
arcképeit csoportos képen szándékozik
kiadni. — Gerőfnyit koma asszonynak hívta
meg Kovács népszínházi kardinok. A kereszt-
vár Mednyánszki Árpád báró országgy. képv-
elője lesz. — Tavirászatunk és a magyar nyelv
czim alatt a „Posta-Közöny” kikel a magyar
állam által fizetett, de a magyar állam hivatalos
nyelvét nem beszélő távirda hivatalnokok ellen.
Hát a vasutatknál talán másként van — Szor-
moru-állapot. Sz J. Pestmegyei felső pillisi já-
rási szolgabíró 9400 ft adó és szőlő dészma
váltásági pénzt sikkasztott el már évek előtt.
Elforgatása azonban csak a napokban történt,
mert időt kellett neki engedni arra, hogy va-
gyonát előbb nejeire átkeltesse.

Gondolatok az iskoláról és az eletről
(ZALAI MÁRK-tól.)
VIII.
Sokan, a kik a német nyelvről rajongnak
elküdik 10—14 éves gyermekeiket Magyaror-
szág felső vidékeire vagy külföldi városba
ugynevezett német szóra azon határozott czél-
ból, hogy német ajku lakosság közt a német
nyelvet minden gondolkodás nélkül elsajá-
títsák. 1—2 év múlva haza kerülnek a gyerme-
kek török is a német nyelvet, ahogy a gyer-
mekek szűk köre megengedi. De ezen látszó-
lagos eredménynel szemben nyilt kérdés ma-
rad; vajjon egy hogy beszélő gyermekek más
oldalról annyit a mennyit a német nyelv némi
gyakorlati elsajátítása által nyertek? Nézzük,
hogy nyilatkozik ez iránt a tapasztalat!
A magyar ajku fiatal gyermek a mily
könnyen elsajátítja a közéletben használt be-
szédmodort, ép oly nehezen érti meg az isko-
lában tanítottját, hol nemcsak felületesen be-
széli, hanem gondolkodni is kell. Ezenek kö-
vetkeztében elmarad rendszeren a tanuló az is-
kolai tantárgyakban, és azon felül még azt is
felejtji, a mit itthon a magyar iskolában tanult.
Elhез jár az általa éppen nem, vagy csak nagy
nehézen érthető tantárgyak iránti közömbössé-
ge, a vele járó figyelmetlenség és telenség
rossz szokásairal.

Haza kerülvén ezen megrögzött rossz
szokásokkal midőn még némileg kezdett volna se-
jteni a német ajku tanár magyarázatához, ész-
reveszi, hogy nagyon elmaradt iskolatársaitól.
A gondolkodás, melytől elsokott, már most

Ernesztin kész volt a nap bármely részében
óráhosszáig ragozgatni a melegtett fedőkkel
a szerződő páter gyomrát.
De a hogy én Fenekesre kerültem egy-
szerre felelvő lettek mindannyian, még csak a
jámbor páterről is levette gondoskodó kezét s
megszűnt meglefődes őrangyala lenni.
Legelőször egy vasárnap délelőtt hozott
vele őszsze a fátum. Ép a templomba indult
elegáns divatos öltözékben, derekán egy vastag
arany lánczolat órástól együtt. Tűstént kezdett
érdekes lenni előttem. Hirtelenbe legalább is
150 frta becsültem; — nem Ernesztint, hanem
a lánczat.
S alig harmadnapra már meghitten ültünk
egymás mellett a kamrában; s a listes ládán,
és egy krumpirral tett széken. Szívünk a sze-
lemel mámorában uszott, mi pedig, a hagyma
koszoruk, avasszalonna és erjedő korász illatá-
nak orbanótó egyvelegében.
— Ah Demeter!... kezdette Ernesztin,
akkorát sohajta, hogy menten meglődtél
tőle a mellettiünk csúnyó vöröshagyma fátér.
— No, mi bajod?... kérdeztem ellá-
gyultan, miközben egészen odaadással iparkod-
tam csupaszra rágni egy sonka eszont, mely-
hez Ernesztin szerelme juttatott.

De mit tapasztalunk szemben ezen theo-
riával? Takarékpénztárunk és bankjaink, me-
lyek részvényeken alapulnak nem azon vannak,
hogy az általuk közevitett hitel olcsóvá és
közgazdaságilag használható tegyék, midőn
sok nem használható pénz alkalmazást keres
hanem inkább bevertetik drága pénzért a szek-
rényekben, vagy redukálják a részvénytékét,
mitemsem a kamatból annyira leszállítatnak,
hogy azt a kereskedő, iparos vagy gazdálkodó
üzleti, vagy gazdasági czélokra használhatná.
Es mindez történet roszoldal, hogy ne mon-
duk félszeg számitásból. Ok egyedül azt nézik,
hogy a részvényesek jó nagy osztalékot kapja-
nak, egyéb tekinteteket figyelmen kívül hagy-
nak. Hogy a bankok és takarékpénztárak a
részvényesek érdekeit a hitel igénybe vevő
közönség érdekeivel közgazdasági szempontból
kell és lehet összhangzásba hozni, arról ugy
látszik megfejeljének. Ugy tesznek mint az
a sok értelmetlen háttulajdonos, kik az idő és
viszonyok áramlatát nem érve, inkább úresen
hagyják lakásukat évkig, mitemsem az olcsó-
ban adnak bérbé, mert — így okoskodnak —
a bérlők megszokják az olcsó lakbért és maj-
dan későbbben sem akarnak többet adni.
A takarékpénztárak és bankok nem hogy
oda működnek ily pénzbeli időben, miszerint
a pénz olcsóbbá legyen, sőt inkább természet-
ellenes műveletekhez folyamodnak, hogy a pénz
drágaságát állandósítsák.

VIDÉKI HIREK. — Az operettet kiku-
szóbólik Kolozsvárról. Az igazgatóság meggyó-
zódott, hogy az operettek előadása sem anyagi
haszonnal nem jár, sem a nemzeti színezetnek
nincs előnyére s utasítást adott Molnárnak
a művésztől, hogy készítsen tervet, mely a
jövő évi szerződésnél irányadó legyen, az ope-
rette mellőzésével. — Kecskeméten úv. Fe-
hér Ferencznek hosszas gyógyíthatatlan beteg-
sége miatt kétségbeesve, e hó 4-én a tanyán
levő kuthoz vándorogván: abba beleugrott,
minek folytán meg is halt. — Földrengés volt
tegnapelőtt az ország déli részén több helyen.
Fehértemplomban délután 4 órakor jelentke-
zett, megpedig oly nagy volt a rákódás, hogy
az államgymnasium falai több helyen megre-
pedeztek. Temesvártól is abban az időben volt
földrengés s egy dévai távirat szerint ugyana-
nap öt óra tájban ott is jelentkezett.

Jön a tél.
Nagyvárad, okt. 10.
Sebes léptekkel közeledek a tél, a sze-
gyesség, a nyomor egyik leghatalmasabb el-
lensége. Gazdag, tehetőes emberek oda se né-
nek annak, hogy jön, hiszen az ő számukra a
tél is csupa gyönyörűség hoz.
Karnaval hercegek szereti a mulatságot, s
a ki teheti, miért ne mulatna az ő uralma tar-
tamáig?
De vajon mulathatnak-e sokan Magyar-
országban? Van-e itt még sok olyan tehető-
es ember, a ki azt mondhatná: szükségem fedez-
ve, azontul van még egy rakás fölösleg, mely-
et szórakozásra használhatok föl?
Lehet ilyen birtokos is, de nem valami
sok. A közép és kisebb birtokosok, a nemzet
zöme, a munkáskeztű nagy mértékben minde-
nütt szegény, mindenütt koldus.
S a kormány mit tett eddig a kétségbe-
ejtő helyzettel szemben?
Semmit, vagy igen keveset.
A pénzügyminiszter egyre-másra küldözi
szigorubbán szigorubb rendeleteit az adófel-
gyűlölésegekhez, hogy az adót tüzzel-vassal haj-
sák be.
Csak pár nap előtt volt említve a lapok-
ban, hogy Bihar megye területén 90 adóvög-
hajtó működik.
Kilenczven adóvögrehajtó, 3 forint nap-
díjjal! A ki köztőlük eredményesen jár el, még
jutalmat is kap.
Hogy aztán e jutalom megnyerése minő
eljárás követésére osztalék a végrehajtó urakat,
arról szomorúan beszélnek a fenhangzó dob-
pergések.
Az országgyűlés színe előtt pár nappal

— Én nagyon, de nagyon boldogtalan
vagyok.
— Ne dőj konyhakést szivembe. Ha így
beszélsz tüstént felkötöm magam eszoptort lú-
sított kolbász közé.
— Hisz oly kevés volt az, a mire vágy-
tam, s látod ezt a keveset is megtagadta ölém
a sors.
— Még nem késő, még nyitra előttem az
élet, — feleltem én lelkiismeretlenül fullentve.
— Nem, nem! Én érzem, hogy már nincs
mit remélnem. Pedig oly szomorú e magányos
élet; a nő a nélkül is gyöngye, és így egyedül
annyi csásbnak van kiéve.
— Ki ne versengene a boldogságért, hogy
csábított lehessen?
— Nekem férőra volna szükségem, ki
véddm legyen.
— Itt vagyok én. Nyitjon hozzád valaki,
tudom megemlegeti.
— Ah, nem ugy értettem. Nekem férj kell,
ki megtudja becsülni szivemet és kezemet.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.
Béret: Vasárnap október 12 én
adatik:
Kerekes Andras és szeretője Piros Panna.
Napszínű 3 felv. Tóth Edétől.
Kezdeté 7 órakor.
Magl. felelő: szerkesztő: Grünvald József.
S LAJOS
Fehérnemű-raktára,
Vasárnap 3. szám.
A raktár legjobb minőségű és legfinomabb
szöveteseken:
— és készletével —
Összesen 29 frt 75 kr.
— és készletével —
Összesen 41 frt 50 kr.
A felsorolt árucikknek kifogástalan jó minőségű
s rendszeresen ragyogó képas a tisztelt közö-
ségi kesztyűk parja — 90 kr.
Mely tisztelettel
Karikás Lajos
szükségleteit. (291.)
adása mellett
demü közönségnek, hogy itteni
raktáramban
ali idenyre
nyek 15—18 forintig, valamint teli
a 2 éves kortól kezdve: valamint
utózekes,
szabásom és gyártásommal
szízetes mellett vannak számitva.
mian csinos szabás és legjobb mun-
dások és tulajosságának is megfe-
vélődi kész ruha, a kiállítást ille-
grendeláro készült volna; a hata-
rket félre kelltemen aknt fogják
a közönség nem szakértő részé-
ne bít-e vagyok jelen-ni, hogy úz-
sító színt és szolgálatra állók.
szabó képező.
HEMU-RAKTÁRT,
szabó nyághit.
hoz czimzett
S FIAI CZÉGTŐL
a n. e. d. m. közönség szives fi-
könségnek áltazás szolgája
Szedlák József,
szabó-ferfi-szabó.
nem számítottak.

z- loerőre
nyarakra, hízaló-
malmoknak.
k szám alatt.
(297.)
Dániel örökseki könyvnyomdájában.

